

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **Městys Libice nad Doubravou**, se sídlem Zámecká 47, Libice nad Doubravou, zast. JUDr. Lubomírem Málkem, advokátem se sídlem Horní 6, Havlíčkův Brod, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2018, čj. MZP/2018/550/191, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2018, čj. 11 A 92/2018-27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Česká inspekce životního prostředí, Oblastní inspektorát Havlíčkův Brod, rozhodnutím ze dne 31. 10. 2017, čj. ČIŽP/46/2017/2599, shledala žalobce vinným tím, „že dne 2.6.2017 v průběhu kontroly inspekce ve věci povolení kácení dřevin konané v budově Úřadu městyse Libice nad Doubravou odmítl starosta městyse jako fyzická osoba přítomná na místě kontroly za kontrolovanou osobu inspekci předložit údajně Úřadem městyse Libice nad Doubravou vydané rozhodnutí o povolení kácení dřevin rostoucích podél cesty od Libice nad Doubravou ke kopci Hradiště, nebo sdělit, že takovým rozhodnutím nedisponuje. Tímto jednáním městys jako kontrolovaná osoba neposkytl při kontrole inspekci potřebnou součinnost k výkonu kontroly, čímž porušil povinnost stanovenou v ustanovení § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., ve znění účinném do 30.6.2017, a spáchal tak přešupek podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., ve znění účinném do 30.6.2017“, a uložila mu pokutu ve výši 50 000 Kč. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný shora specifikovaným rozhodnutím zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Městský soud v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

[3] Stěžovatel namítl, že rozsudek městského soudu je nepřezkoumatelný, protože se soud nevyjádřil k žalobní námitce, podle které kontrolní řád neupřesňuje, v čem spočívá povinnost součinnosti kontrolované osoby, zejména pak, jak je časově ohraničena. Starosta si požadovanou listinu nemohl předem připravit, neboť nevěděl, o jakou záležitost se bude jednat, to mu sdělili až kontrolori na místě. Neměl dostatek volného času k vyhledání potřebného dokumentu (měl již naplánovaná jiná jednání) a byl jediným, kdo jej mohl vyhledat. Kontrole nemohl přizpůsobit svůj předem naplánovaný program a věnovat se kontrolorům po celou dobu jejich přítomnosti, a proto mu měla být určena přiměřená lhůta k poskytnutí součinnosti. K porušení povinnosti by došlo, až pokud by potřebná součinnost nebyla poskytnuta ve stanovené lhůtě přiměřené okolnostem.

[4] Dále stěžovatel uvedl, že již v žalobě namítal, že byl uznán vinným pro spáchání přestupku, který spočíval v jiném skutku, než pro který bylo zahájeno správní řízení. Vypořádání této žalobní námitky nepovažuje za dostatečné. Z důvodu vysoké neurčitosti § 10 odst. 2 kontrolního řádu není jisté, jaké konkrétní jednání je s tímto ustanovením v souladu a jaké nikoliv; a to včetně toho, jestli sdělení kontrolovaného, že nedisponuje určitou listinou, je vyhovění povinností stanoveným v tomto ustanovení. Proto je důležité, aby slova „*nebo sdělit, že takovým rozhodnutím nedisponuje*“, pokud jsou v popisu skutku, který představuje přestupek, byla uvedena již v listině, kterou bylo řízení zahájeno.

[5] Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že městský soud dospěl k závěru, podle kterého měl být požadovaný dokument na místě vydán, nebo měl stěžovatel uvést, že neexistuje, poskytování lhůty by bylo bezpředmětné, resp. by vedlo ke zmaření kontroly. Žalovaný dodal, že v rámci kontrol v některých případech poskytuje lhůty k předání požadovaných informací, avšak děje se tak vesměs ve věci vyžádání velkých objemů dat. Inspekce nemá povinnost lhůtu poskytnout vždy, zejména ne tehdy, není-li toho zapotřebí. To, zda je toho zapotřebí, je na úvaze kontrolního orgánu. V souzeném případě nebylo poskytnutí lhůty zapotřebí, naopak by vedlo ke zmaření kontroly. Co se týče druhé kasační námitky, tu podle žalovaného stěžovatel rozšiřuje a staví do jiné roviny, než tomu bylo žalobě, a současně městskému soudu vytýká, že se s ní nevypořádal, což pochopitelně nebylo možné. V kontrolní praxi je běžné, že pokud kontrolovaný subjekt vyžadovanou písemností nedisponuje, sdělí tuto skutečnost kontrolnímu orgánu; inspekce nikdy nežádá neexistující dokumenty, tím méně pak jejich dodatečné vyhotovení. Stěžovatel ostatně nikdy nepřipustil, že by požadované povolení neměl, naopak navrhoval další schůzku k jeho vyhledání.

[7] Žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal jí napadený rozsudek městského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

pokračování

[9] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu, jejíž důvodnost by sama o sobě postačovala k jeho zrušení. Ve své ustálené judikatuře mnohokrát Nejvyšší správní soud konstatoval, že má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal správní soud za rozhodný, jak uvážil o skutečnostech pro věc podstatných, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil (srov. např. rozsudek ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud přitom neshledal, že by v napadeném rozhodnutí městského soudu absentoval některý z výše uvedených požadavků. Městský soud přehledně popsal rozhodný skutkový stav a s žalobními námitkami se řádně a srozumitelně vypořádal.

[10] Stěžovatel spatřuje nepřezkoumatelnost stěžovaného rozsudku v tom, že ten se ve svém odůvodnění údajně nevyjádřil k žalobní námitce, podle které kontrolní řád neupřesňuje, v čem spočívá povinnost součinnosti kontrolované osoby, zejména pak jak je časově ohraničena. V žalobě stěžovatel namítal pouze to, že mu měla být stanovena přiměřená lhůta k předložení požadovaných dokumentů; žádnou námitku týkající se obsahu povinnosti součinnosti v žalobě neuplatnil. Městský soud v naříkaném rozsudku přezkoumatelným způsobem vysvětlil, jakým jednáním stěžovatel ztížil provedení kontroly, a proč toto jednání nelze považovat za poskytnutí součinnosti podle kontrolního řádu. Též uvedl, že snaha stěžovatele o oddálení předání požadovaného rozhodnutí byla ryze účelová a směřovala k oddálení kontroly, v němž orgány inspekce životního prostředí důvodně spatřovaly snahu o zmaření kontroly. Námitka nepřezkoumatelnosti proto není důvodná.

[11] Podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu je *[k]ontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.*

[12] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel inspekci životního prostředí neposkytl potřebnou součinnost ve smyslu § 10 odst. 2 kontrolního řádu, neboť odmítl předložit rozhodnutí o povolení kácení dřevin rostoucích podél cesty od Libice nad Doubravou ke kopci Hradiště, nebo sdělit, že takovým rozhodnutím nedisponuje. V této souvislosti Nejvyšší správní soud považuje za rozhodující, že i kdyby stěžovatel nemusel předmětným rozhodnutím disponovat, tak skutková podstata správního deliktu spočívá v tom, že neposkytl patřičnou součinnost, tedy na výzvu nesdělil komplexní informace, které o kácení dřevin měl. Byl-li stěžovatel v rámci kontroly k předložení písemnosti vyzván, měl buď dokument poskytnout, nebo skutečnost, že požadovaným dokumentem reálně nedisponuje, kontrolnímu orgánu sdělit (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2018, čj. 4 As 92/2018-35).

[13] Co se týče kasační námitky, podle které je vypořádání žalobní námitky, spočívající v tvrzení, že stěžovatel byl uznán vinným pro spáchání přestupku, který spočíval v jiném skutku, než pro který bylo zahájeno správní řízení, nedostatečné, odkazuje Nejvyšší správní soud na odst. 26. naříkaného rozsudku. Městský soud v něm přesvědčivým způsobem vysvětlil, že v řízení o uložení pokuty za přestupek či správní delikt se uplatní zásada jednoty a totožnosti skutku. Totožnost skutku znamená, že správní orgán může rozhodnout pouze o skutku, který je uveden v oznámení o zahájení řízení (zde nahrazeno příkazem). Totožnost skutku je zachována, je-li totožné alespoň jednání nebo alespoň následek. Městský soud dospěl k závěru, že uvedené bylo v souzeném případě splněno a upřesnění popisu jednání stěžovatele nevedlo k porušení zásady jednoty a totožnosti skutku. Proti tomuto závěru městského soudu stěžovatel v kasační stížnosti nic nenamítal.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Pro uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. listopadu 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu